

adr. 1 p. 01. 2019. janu. 25.

Alkotmánybíróság		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:		11/228-0/2019	
1015 Budapest,		Érkezett: 2019 FEBR 01.	
Donáti u. 35-45.		Dokumentumok száma:	Kezelőiroda:
Melléklet:		1	du'
Bírószámi iratok 4 db		(S.P. 21. 219./2017)	

Az első fokon eljáró bíróság útján!

2019 JAN. 25

5P21219/2017

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Ceglédi Járásbíróság 5.P.21.219/2017/17. számú végzésének, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 10.Pkf.51.264/2018/5. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

a1. Perújítási kérelmet nyújtottam be a Pp. 260.§./1/ a./ pontja alapján 2017. decemberében a Ceglédi Járásbírósághoz a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pf.21.827/2016/5. számú jogerős határozata alapján, melynek kelte: 2017. június 22-e.

a2. A per első tárgyalására idézést kaptam. Ebben hiánypótlás szükségességéről a bíróság nem értesített. Arról sem értesített, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában külön tárgyalást tart.

a3. Az első tárgyalás jegyzőkönyvéből látható, hogy hiánypótlásra szólítottak fel.

a4. A hiánypótlásnak eleget tettem, egyúttal a jegyzőkönyv kiegészítését kértem, mert az nem felelt meg az rPp. 117.§. /2/ b./ pontjában előírtaknak. A jegyzőkönyvet nem egészítették ki, a bíróság válasza gyakorlatilag indokolás nélküli volt.

25

a5. A második tárgyaláson ismét hiánypótlásra szólítottak fel, annak ellenére, hogy annak már írásban eleget tettem. Lehetősége lett volna a bíróságnak arra, hogy tisztázza az esetleges félreértést, lehetősége lett volna arra, hogy részletezette, pontosan mit vár tőlem, illetve elvárható lett volna, hogy ott, a tárgyaláson elmondja, miért tekinti hiányosnak a korábbi hiánypótlásra adott válaszomat. De nemcsak elvárható lett volna, hanem a tájékoztatási kötelezettség körébe eső mulasztásnak is minősíthető. Az rPp. 260.§. /2/ bekezdésére pedig egyáltalán nem történt utalás a bíróság részéről.

a6. Az első fokú döntés ezt követően összesen 9 sorban, 2, egymáshoz nem tartozó gondolattal indokolja kérelmem elutasítását, alapjául szolgáló jogszabály/hely/ megjelölése nélkül. Ebből az „indokolásból” az első gondolat az, hogy a hiánypótlási felhívásnak nem tettem eleget, ami tényszerűen nem igaz. A második gondolat pedig az, hogy az általam hivatkozott C-186/16. sz. ügyben „elbírált jogviszony nem azonos a perbelivel.” Utóbbi gondolatból egy dolog következik: az eljáró bíróság nem értette meg, vagy nem akarta megérteni, hogy miről van szó. Megjegyzem, professzionális kötelessége lett volna megértenie, hogy itt egy tagállami bíróságra kötelező értelmezésről van szó, ami minden fogyasztói jogviszony megítélésénél alkalmazandó!

a7. A másodfokú bíróság észlelte, hogy az indokolás tarthatatlan, bár döntésében ezt semmilyen formában nem deklaráta. Egy olyan kerek indokolást adott a helybenhagyó végzésének, amely egyrészt semmilyen összefüggésben nincs az elsőfokú „indokolással”, másrészt végre megtudható belőle, hogy mit is hiányolt a bíróság a perújítási kérelemből. A másodfokú bíróság indokolását „kiegészítésnek” tekintette. Tartalmilag ez a „kiegészítés” maga az indokolás!

a8. A probléma ebből következik: most vagyok abban a helyzetben, hogy olyan jogorvoslati kérelmet tudjak benyújtani, ami a bíróság által megfogalmazott hiányra vonatkozik. Mivel másodfokon született meg az az indokolás, aminek első fokon kellett volna, így rendes jogorvoslattal élni nem tudok – az első fokú tisztességtelen eljárással kiüresítették a jogorvoslathoz való jogomat. A másodfok eljárásával szemben az a kifogásom, hogy észlelnie kellett volna ezt a problémát, egyébként is... olyan szakanyagok állnak rendelkezésre, melyek hasonló esetben magyarázattal ellátva, a határozat hatályon kívül helyezését tartják indokolt il. helyes eljárásnak.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az I. fokú végzéssel szemben a rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, rendkívüli /felülvizsgálat/ jogorvoslatnak esetemben nincs helye /nem ítéletről van szó, és nem is ügydöntő-érdemi /nemperes eljárásban hozott/ végzésről.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A jogerős határozatot postai úton 2018. november 30-án vettem át. Az alkotmányjogi panasz benyújtási határideje a 60 napra figyelemmel: 2019. január 29.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A polgári eljárásban alperes voltam.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

e1. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés (Abtv. 29. §) az, hogy az Alaptörvény ama szabálya, amely szerint Magyarországon mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben jogait és kötelezettségeit tisztességes tárgyaláson bírálják el /XXVIII. Cikk /1/ bek./, érvényesült-e a konkrét esetben, amikor az I. fokú bíróság csupán egy formális indokolással látta el határozatát, és ezzel összefüggésben...

e2....alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés (ABtv. 29.§) az, hogy az Alaptörvény ama szabálya, amely szerint Magyarországon mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen bírósági döntés ellen /XXVIII. Cikk /7 bek./, érvényesült-e a konkrét esetben, amikor a II. fokú bíróság, észelve az I. fokú bíróság indokolásának jogellenességét, e határozatot tartalmilag – a szöveg szerint – „kiegészítette”, valójában azonban II. fokon látta el az I. fokú döntés indokolás részét tartalommal, és így, ezzel az eljárással a rendes jogorvoslat lehetőségétől megfosztott.

e3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés továbbá az, hogy az Alaptörvény fent említett szabálya /XXVIII. Cikk /1/ bek./ érvényesült-e a konkrét esetben, amikor a II. fokú bíróság mellőzte, ignorálta, hallgatott a fellebbezésben foglalt lényegi felvetéseimről.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. Cikk /1/ bekezdése és /7/ bekezdése

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

b1. Az első- és másodfokú határozat sérti a XXVIII. Cikk /1/ és /7/ bekezdését, mert:

Egyrészt jogom van a megfelelő tájékoztatáshoz. Hangsúlyozandó a megfelelő szó. Ott voltam mind a két tárgyaláson, a bíróság nem vette a fáradságot arra, hogy elmondja, konkrétan mit hiányol a kérelemből ill. a hiánypótlásra adott válaszból. Amikor a jkv. kiegészítését kértem, válaszát semmiféle indokolással nem látta el.

Másrészt jogom van a döntés megfelelő indokolásához. Hangsúlyozandó itt is a megfelelő szó. Említem az EJEB esetjogát – alább - az EJEE 6. cikk /1/ bekezdésével kapcsolatban, a 2013-as Kézikönyvben.

Harmadrészt jogom van a jogorvoslathoz, amelynek tényleges gyakorlásához, gyakorolhatóságához elengedhetetlen feltétel, hogy az első fokú határozat kellőképpen indokolt legyen.

„237. A 6. cikk 1. bekezdésében foglalt garanciák magukban foglalják a bíróságok azon kötelezettségét, hogy döntéseiket megfelelően megindokolják (H. kontra Belgium, § 53). Egy megindokolt döntés megmutatja a feleknek, hogy ügyüket valóban megtárgyalták.”

„239. Az indokolásnak olyannak kell lennie, amely képessé teszi a feleket arra, hogy hatékonyan éljenek az esetlegesen rendelkezésükre álló fellebbezési lehetőséggel (Hirvisaari kontra Finnország, § 30 in fine).”

„242. Azonban amikor egy fél beadványa döntő jelentőségű az eljárás kimenetele szempontjából, egyéni és kifejezett választ igényel (Ruiz Torija kontra Spanyolország, § 30; Hiro Balani kontra Spanyolország, § 28).”

Esetemben az indokolás olyan volt, amely nem tett képessé arra, hogy hatékonyan éljek a fellebbezés lehetőségével, mert hiányoztak belőle azok az egyéni és kifejezett válaszok, melyek a döntést érthetővé tették volna számomra. A döntés jogszabályhellyel való alátámasztásának hiánya pedig az érthetlenséget megerősítette.

14/2015./V.26./ AB határozatból:

[31] Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták {lásd például 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [61]}, hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, így például ha azt a részletszabályok rendelkezései akadályozzák meg, ezáltal üresítve ki, illetve téve formálissá a jogorvoslathoz való jogot [lásd 41/1991. (VII. 3.) AB határozat, ABH 1991, 193, 194.; 22/1991. (IV. 26.) AB határozat, ABH 1991, 408, 411.; 21/1997. (III. 26.) AB határozat, ABH 1997, 103, 105–106.].

18/2017./VII.18./ AB határozatból:

[12] A jogorvoslathoz való alapjog érvényesülése tevékeny közreműködést követel az állam részéről. Egyrészt a jogalkotónak meg kell alkotnia azokat az eljárási szabályokat, melyek szerint ez az alapjog gyakorolható, másrészt pedig a jogalkalmazók kötelesek e szabályokat követve eljárni. A fél akkor tudja tehát gyakorolni a jogorvoslathoz való alapjogát, ha a bíróságok az alapjog érvényesítésére rendelt jogszabályi előírások szerint járnak el.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Nem járulok hozzá személyes adataim nyilvánossá tételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Az I. és II. fokú határozat másolata - csatolva

Kelt: Cegléd, 2019.01.25.

Tisztelettel:

